

nija. Naravski, to ne bijaše formalan rat hrvatskoga kneza protiv Mlečana; ipak je Domagoj sve to dopuštao, pače i podupirao osvetnike. Potankosti toga vojevanja nisu nam poznate; ali sudeći po nazivima, kojima sada mletački pisci časte Hrvate i njihova kneza Domagoja, osveta Hrvata valja da je bila golema: sad naime mletački pisci zovu Hrvate *najgorim narodom* »pessimae gentes«, a Domagoja *najgorim knezom* »pessimus dux«.

U toj nevolji, ne videći drugog izlaska, Mlečani budući da im je bio poznat ugovor, što su prije 200 godina sklopili Hrvati s papom Agatonom, obratiše se papi *Ivanu VIII.* za posredovanje kod Hrvata. Papa se je njihovoj molbi odazvao i upravo knezu Domagoju poslanicu, u kojoj ga naziva »slavnim knezom«, te ga moli, u koliko bi otkrio, da se neki rote protiv njegova života, neka te ne kazni smrću, već vremenitim progonstvom. Ako im pak oprostí poradi Boga, koji mu takve izruči, čuvat će ga neozlijeđena od njih Onaj, koji nije odbio, da pretrpi smrt na križu za opći spas. Nadalje ga Papa, pozivom na njegovu odanost, poziva, neka protiv morskih razbojnika, koji pod izlikom njegova imena, bjesne protiv kršćana, istupi s tim oštrije, čim sazna, da je njihovom opačinom njegov (knežev) čestiti glas potamnjen; jer, premda se može vjerovati, da takvi, protiv njegove volje, vrebaju na pomorce, a općenito se drži, da ih on može obuzdati, pa ako ih ne obuzda, ne će ga nitko smatrati nedužnim. Pisano je naime, — završuje Papa svoje pismo — da onaj, koji može da osujeti zločinstva, ako ih ne osujeti, sam ih